

satser, og udgangspunktet er, at virksomhederne skal betale for den arbejdsindsats, der ydes, ligesom der skal holdes øje med, at virksomhederne ikke misbruger ordningen i stedet for at ansætte faste medarbejdere.

Ungeindsatsen udvides til de 25-29-årige, der herefter enten skal have et tilbud om et arbejde efter 6 måneders ledighed eller et uddannelses-tilbud, hvis de ingen uddannelse har. Ønsker de ikke en uddannelse, eller kan de ikke tage en uddannelse, skal de have et andet tilbud. Der indføres desuden mulighed for, at AF og kommunerne ved ansættelse af langvarigt ledige kan finansiere udgifter til køb af uddannelse.

Alt i alt synes vi, det er en udmærket arbejdsmarkedsreform, der er lavet, og når det hele er blevet indarbejdet, er jeg overbevist om, at vi får et godt og effektivt redskab til en positiv medvirken til at skaffe ledige i arbejde.

Lars Barfoed (KF):

Det Konservative Folkeparti kan fuldt og helt tilslutte sig de lovforslag, vi her behandler samlet. De er som bekendt et led i udmøntningen af arbejdsmarkedsreformen »Flere i arbejde«, som et stort flertal her i Folketinget har været enig om at gennemføre.

Der er mange betydningsfulde elementer i reformen, som man kunne tage fat i, og som er omfattet af de lovforslag, vi her diskuterer. Overordnet set er det vigtigt at notere sig indledningsvis, at det er et betydeligt skridt frem mod en forenkling af hele indsatsen over for ledigheden og i indsatsen for at øge beskæftigelsen i Danmark, at vi får samlet reglerne om ledighedsindsatsen og beskæftigelsesindsatsen, for så vidt angår både kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. Det er vigtigt, at det er de samme regler, der gælder for arbejdsformidlingsindsatsen, uanset hvordan man er forsikret – eller rettere: Uanset om man er forsikret, eller man ikke er forsikret. Det skal vi arbejde videre med i de kommende år, så vi også rent forvaltningsmæssigt får en mere strømlinjet og forenklet måde at arbejde med tingene på.

Kl. 13.10

Hvis jeg skal tage fat i nogle enkelte elementer i de lovforslag, vi her behandler, vil jeg hæfte mig ved, at set under konservativ synsvinkel er krumtappen i den aktive arbejdsmarkedsindsats, der lægges op til i lovforslagene, at der fremover i langt højere grad skal tages udgangspunkt i den enkelte lediges egen situation. Det fremgår ikke mindst af § 15 i L 193, at der skal

tilrettelægges og gennemføres et individuelt og fleksibelt kontaktforløb under hensyntagen til personens ønsker og forudsætninger samt selvfølgelig arbejdsmarkedets behov. Hensigten er helt klart, at den ledige hurtigst muligt kan få et ordinært arbejde.

Det er fantastisk vigtigt for os Konservative, at der vises respekt for den ledige, og at der også vises respekt over for den enkelte i denne sammenhæng. Vi skal af med den tankegang, at de arbejdssøgende skal tilpasse sig systemet, men det skal omvendt være sådan, at systemet skal tilpasse sig de arbejdssøgende. Det ændrer ikke ved, at der skal stilles krav til de arbejdssøgende om at tage imod tilbud, men tilbuddene skal være meningsfulde, og de skal rumme et perspektiv set ud fra den arbejdssøgendes egen situation.

Fra konservativ side har vi også lagt vægt på, at mulighederne for at inddrage private aktører i hele formidlingsindsatsen bliver gjort bedre. Ambitionerne i den forbindelse er at forbedre og effektivisere formidlingsindsatsen gennem en øget specialisering og konkurrence, og jeg vil godt sige, at når vi taler om private aktører, står og falder succesen på området i høj grad med, om vi kan skabe nogle levedygtige vilkår for både nye aktører og mindre aktører på markedet. Der skal simpelt hen være et udbudsmarked, før det kan have nogen mening at tale om at inddrage private aktører i større grad, og vi Konservative vil følge meget nøje, at der også opstår et sådant marked, og at konditionerne for at byde sig til som privat aktør på dette felt er så optimale som muligt, ikke mindst for de mindre aktører, som kan spille en rolle lokalt og regionalt.

Det er i den forbindelse også vigtigt, at der i de udbud, der skal foretages, bliver plads til en prisdifferentiering, så der kan honoreres mere for aktivering og formidling, når der er tale om personer, som er langt fra arbejdsmarkedet, og der derfor er behov for en mere ressourcekrævende indsats for at få folk i job. Ellers risikerer vi bare, at det alene bliver en konkurrence om laveste pris, og så vil der ikke være mulighed for at lave en kvalificeret indsats for de arbejdssøgende, som har behov for, at der sker en større indsats, før de kommer i arbejde.

Det er omfattende forandringer af lovgivningen om arbejdsmarkedsindsatsen, der er lagt op til her, og vi skal naturligvis i den kommende tid meget nøje følge implementeringen af hele arbejdsmarkedsreformen i praksis. Det vil vi Kon-